

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

VIII. Quomodo Antiochia terrae motibus denuò vexata est.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

pria sorore alteri viro nuptâ rem habuisse. Suscepit etiam accusationes ab aliis ejusdem farinæ hominibus de pace ac tranquillitate urbis Antiochiaæ, quasi Gregorius eam sèpius perturbasset. At Gregorius, de crimine quidem turbatae pacis paratum se esse respondit causam dicere. De aliis verò ipso objectis, ad Imperatorem & ad synodum provocavit. Me igitur consilium & comitem habens, venit Constantinopolim, his accusationibus responsurus. Cumq; omnes qui ubique sunt Patriarchæ, partim per se, partim per Legatos suos questioni interessent, Senatores item urbis regia, & ex religiosissimis Metropolitanis quamplurimi, negotio diu multumque examinato: Tandem post multas actiones Gregorius causam obtinuit: adeò ut accusator nervis casus, & per totam urbem circumductus, exilio multaretur. Inde igitur Gregorius ad suam sedem reversus est, quo tempore exercitus Romani in Oriente tumultuabantur, & Philippicus circa urbes Berœam & Chalcidem moras agebat.

CAP. VIII.

Quomodo Antiochia terramotibus denuo vexata est.

POST ejus autem redditum, quatuor mensibus elapsis, anno urbis Antiochiaæ sexcentesimo tricesimo septimo, post annum unum ac sexagesimum ab ultimo terramotu, postremo die mensis Hyperberetæ, dum ego virginem sponsam acciperem, & tota civitas feriaretur ac publicam festivitatem circa pompam thalamumq; celebraret, terribiliter circiter noctis hora, terramotus cum fragore & sonitu irruens, totam urbem concussit: multa etiam aedificia evertit, fundamentis ipsis sursum propulsis. Adeò ut membra omnia quæ erant circa sanctissimam Ecclesiam, funditus prosterrentur, solumq; hemisphærium incolme remanserit, quod ex tignis Daphnensis luci Ephræmii construxerat, cum Justini temporibus labefactatum fuisse. Terramotibus deinde subsecutis idem hemisphærium ad latus boreale ita inclinatum fuerat, ut tigna haberet quibus fulciretur. Quæ tigna vehementi terramotu cum concidissent, hemisphærium in alteram partem revertitum est, ac veluti norma quadam dirigente, in pristinum

A ἑτέρῳ αὐδεὶσινοικεῖν λαχθόν. δέχεται
παρέτερων τοιχτῶν τοῖς εὐείησι τῷ
πόλεως, ὡς αὐτὸς ταῦτης πολλάκις θυμ-
ναμένη. καὶ τοῖς μὲν τῆς εὐείησι ταῖς
λογίας υπέδην. τοῖς δὲ τῶν ἀλλοι, βασι-
λέα τε ἐς σύνοδον ἐπεκαλέσατο. τοῖς δὲ
τῶν μὲν ἐν ἐμῷ παρεδρόβούσος καὶ παρεῖ-
γε αὐτῷ, καὶ τὴν βασιλέως γέγονε τὴν
λογίαν υφέξων· καὶ τῶν ἔκαστα τὰς
ἀρχῶν, τῶν μὲν δὲ ἑαυτῶν, τῶν δὲ διέπ-
εων τῇ Κύπρῳ ταῦτα θυμομένων, παρεῖσται
καὶ τῆς ἵερᾶς γερουσίας, καὶ πολλῶν οἰκισμῶν
μητροπολιῶν, τῆς ταῦτα έσεσθε δοκιμασ-
τικῆς, μὲν πολλὰς ἀγάνας κρατεῖ. ὡς ταῦτα
τύχοδον ιδέοις αἰκιδέντα καὶ τὴν πόλην πε-
ιαχθέντα, ἐξορακισμός παρεπιμένει.
ἐνθέτεν δὲν ἐπάνειστο περὶ τὸν οἰκεῖον το-
νον, τῶν στρατιώτων ταπαζοῦσιν, καὶ φι-
λιππικῆς αἱμφὶ βέροιαν καὶ χαλκίδα τὰ
πόλες ἐνδιατείσονται.

Κεφ. η.

Ἐς πάλιν θεοὺς σειραῖς ἥθελποις ἐπαδι.

Kαὶ τεοράσων διαγνωμένων μηνῶν
τὴν αὖτος αἴφιξιν, ἕτος εἰδομον καὶ τε-
κνοσὸν ἐξακοποσὸν χειριζόγετος βεπ-
λεως, μὲν ἐν καὶ ἔπικοσὸν ἕτος τῶν περίεργων
σειράρι, μετὰ καὶ τὴν ἐνελκήσαν
ὑπέβερελάς μηνὸς κόρην παρθένον ιμφο-
ύσος, καὶ τῆς πόλεως ἑορταζότος, καὶ δημι-
τελῆ πανήγυριν ἀγάστος πεσεῖ τε τὴν του-
πιλή καὶ τὴν πασάδα, αἱμφὶ τείτην ἐπιλο-
γιον ὡραν, βρασμός καὶ κλόνος ἐπελθόντος
τὴν πασαν μὲν κατέστησαν πόλιν. τὰ πε-
λαδές ἐκατήγαγον, ἀντιλῶν τῶν βαρετα-
εραδέντων· ὡς πάντα τὰ περὶ τὴν αἴρη-
τατην ἐκκλιπόσαν εἶδαφος ἐνεχθῆναι, μη-
νε τε πάντα φαινέτα περιστρέψασθεντος, ἐκ τῆς
δάφνης ξύλων περὶ ἐφεαμισθίασκα-
δέντος, ἐκ τῶν ἐπὶ ιατίνων σειράρι πα-
τῶν· ὅπερ ἐκλίθη ἐκ τῶν ἐφεαμισθίασκα-
δέντος τὸ βέροιον μέρος. ὡς καὶ αἱμερι-
τα ξύλα βαλεῖν, ἀ καὶ τετέλεστο τὸ
σφραγίδων κλόνων ταῦτα σταύρωσθεντος τοῖς
σφαιρίσι, καὶ ὡς ἐκ τίνος κανόνος ἐτοιμά-

δποκαλασάνθετο χώρην. ταῦτα καὶ τὰ πολλὰ τῆς καλυμένης οἰστακίνης, καὶ ὁ περιθενέφαμός Φιφίον, καὶ σύμπαλα τὰ καλέμδρα Βρυσία, καὶ τὰ τοῖν πάντεπιον σπικον τῆς θεολόγης, μόνης τῆς μέσης σοᾶς παραδόξως σωθείσης. ταπόνθασι δὲ καὶ σύμπαλες. ④ πύργοι τὰ πεδία, τῆς λοιπῆς ὀικοδομίας αἰπαθεῖς μενάστης, τῷ ἐπάλξεων δίκαια. τέτων γένειοι λίθοι εἰσούμπαλα μετερεύονται, καὶ ταῦτα κατεργάστησαν. ταῦτα καὶ τῶν δημοσίων βαλανείων ἑκάτερον, τὸ περὶ τὰς ὡραῖς διηρημένον. καὶ πῦνθος δὲ αἰσάθηκον πᾶν, καὶ ὡς εἴκαζον εὐνοὶ παράβιω τεκμαρεύοντοι, αἱμφίτας ἔξηκονται κατιστάσαντας τὸ πόνθον. Καὶ τοῦτον οἱ ιερεῖς τοῦτον πάστος ἐπιτίθουσι, τὰ καταγωγίς σύμπαλον. ταῦτα καὶ τὸν κατέπιον, καὶ μιθενὸς τὸ παρεύπαν διασωθεῖται. Ηδονὸν τῶν αἱμφάντων ἐστῶν οἱ καὶ φορεύονται αἰνελόμενοι, διά τον θεοῦ καλωδίας κατήγαγον, ἐπέρα σεισμός τόπον διορύξαντος, καὶ τῶν κινδύνων τοῦτον γέγονεν. καὶ ἔτερον δὲ γέγονε τῇ πόλει των θαλάττην, τοῖς φιλανθρώπους Φειδοῖς τὴν αἰπελήνθηκαντος, καλάδω τεσσαράκοντας ἐλέσθησαν σωφρονίσαντος. Θεοῖς γὰρ εμπειρημός γέγονε, τοσαύτης Φλογος τὴν πόλιν αἰσχυλήστηκε, ἐκ τε τῶν ἐχαρεῖν, καὶ τῶν δημοσίων κατίδιωκον λύχνων, ὅπλανείων τε, πυγέων τε ἀντὶ βαλανείων, καὶ ἔτερων αἰνελέιδων. ἐλήφθησαν δὲ καὶ τῶν αἰξιολόγων πλεῖστον, μετ' ὧν καὶ αἰσέριος ἔργον τῶν σεισμῶν γέγονε. καὶ τὸ μὴ πάθος τῆς πόλεως, χείμαστιν οὐ βασιλεὺς παρεμυθήσατο.

D

Κεφ. θ.

Οἱ δὲ βαρβάροι θαΐρησαντες τὴν τὴν στρατὸν καὶ τὸ βασιλιακὸν ἄποστολον, τέτοιοι προσβαλόντες οὐποτέ γερμανοὺς οὐδὲν θέλουσι.

TA δὲ τὸ σεαυτὸν τῶν αἰχνῶν ὡς καὶ σὸν βαρβάρος Πτοτρούδοι, πειθομένες μινθένται Κράτης καλύπτειν τὸ βαρβάρων περιθνιαλας. Ταῦτα δέ τοις τοῖς αἱμφάντοις, καὶ τῶν

A locum restitutum. Corruit præterea magna pars regionis quæ Ostracine dicitur: Plephium item cuius antea mentionem feci, & universa loca quæ vulgo Brysia appellantur: ædificia deniq; quæ erant circa venerabilem Ecclesiam Deiparae virginis, solâ mediâ porticu mirabili quodam modo conservatâ. Labefactata sunt etiam universæ turres quæ erant in Campo, reliquo ædificio præter pinnas murorum integro atque illæsto. Harum enim lapides aliquot in contrariam partem conversi, nec tamen prolapsi sunt. Multæ quoq; sacræ ædes, & ex publicis lavacris alterum, illud scilicet quod pro singulis anni tempestatibus divitium erat, eandem calamitatem sensere. Hominum verò multitudo innumerabilis eo terramoto oppressa est. Atq; ut nonnulli conjiciebant, argumento ducto ex annonâ publicâ, sexaginta circiter hominum millia cā clade perierunt. Episcopus verò præterspem omnem incolumis evasit, cùm domicilium in quo sedebat corruisset, nec ullus omnino servatus fuisset præter eos qui circa illum stabant. Qui quidem cùm alius terramoto locum subruisset, Episcopum humeris suis bajulantes, per funem demiserunt, atque ita ex periculo eripuerunt. Aliud præterea quidpiam civitatem servavit, cùm clementissimus Deus minas suas lenitate temperasset, & virgâ miserationis ac misericordia peccatum populi castigasset. Nullum enim exortum est incendium, quamvis ingens ignis copia passim in urbe esset, partim ex focis, partim ex publicis ac privatis lucernis, ex culinis item & fornacibus ac balneis, aliisq; innumeris locis. Plurimi porrò illustres viri eo terramoto oppressi sunt: inter quos fuit etiaco Asterius. Et hanc quidem urbis calamitatem solatus est Imperator, suppeditatis ex fisco pecunii.

C A P. IX.

Quomodo Barbari fiduciâ sumptuâ ex eo quod milites ab Imperatore defecissent, eosdem aggressi, à Germano superati sunt.

EXERCITUS verò semper in eadem defectione perseverabat: adeo ut Barbari cum copiis in Romanorum fines irrumperent, persuasum habentes, neminem ipsos prohibitum quo minus barbarico more graffarentur. Sed Germanus cum exercitu Romano ob-

LII ij